

**Līgo, Jāni,
ilgus gadus
rūpnīcā!**

Jānis Karļivāns uz šķeterēšanas nodāju atnāca no remontu un mehāniskās nodaļas, un pašlaik ir im-portal iekārtu atslēdznieks. Pat vairāk nekā atslēdznieks. Viņš ir priekšnieces pirmais palīgs tehniskajos jautājumos, visu izdara, ko vajag, pilnībā pārzin visas iekārtas, arī mašīnas SKP-140. Ir draudzīgs, kolektīvā cienīts. Pārzdīvo par to, lai iekārtas būtu tehniskajā kārtībā, gatavas darbam. To pašu, ko sacījām par Jāni Karļivānu, var attiecināt arī uz Jāni Sauli, Jāni Veidmani, Jāni Gerdenu — visa šķeterētava turas uz Jāņiem, tāda vārda te sauc visus atslēdzniekus.

Pirms 25 gadiem Jānis Pētermanis uzaicināja strādāt elektroapgādes cehā Jāni Tauriņu. Tā arī viņš palika tur strādāt, esot ceham uzti-cīgs 25 gadus līdz pat šai dienai. Pirmā darba vieta viņam cehā bija akumulatoru lādētava, strādāja arī remontu brigādē, bet lielākoties strādājis un arī pašlaik ir rūpnīcas dežurējošais elektriķis. Bet jau pirms šiem 25 gadiem Jānis Tauriņš bijis rūpnīcas cilvēks, piedaloties tās celtniecības darbā. Kolektīvā Jānis ir satīcīgs, viņam piemīt ne visiem esošā humora izjūta.

Kādreiz aktīvs basketbolists bijis plānu un ekonomiskā sektora priekšnieks Jānis Bisnieks. Labs, satīcīgs cilvēks, tā par viņu saka galvenais mehāniķis. Apzinīgi, centīgi pilda savu pienākumu. Ir audzinātais jaunajiem inženieriem.

Ja jums pretī smaidīdams nāk sirms kungs, tad tas noteikti ir Jānis Meisters. Sodienas asteigtajā dienu rītumā pasmaidīt prot reālais. Iespējams, noslēpumainību un nesatricināmu mieru Jānim devusi Gauja, kur jaunībā strādāts plotnieka amats. Vairbūt to devusi Sedas purvi ar saviem tūkstošgadīgiem noslēpumiem. Lai nu būtu kā būdams, pirms 25 gadiem augustā no Jeru pagasta Jānis atnāca uz Valmieru un sāka strādāt mūsu rūpnīcā. Nerimstošais humors ir saglabājis jauneklīgu garu, pasaudzējis nervus un lāvis strādāt pusi no šiem gadiem remontu mehāniskajā cehā Jānis Meisters ir vecākais meistars. Ja notiktu konkurss par solidāko vīrieti rūpnīcā, tad Jānis būtu starplaurētiem.

Pa Jāni Pētermani, rūpnīcas galveno enerģētiku, pastāstīja Jānis Cēsnieks, viņa vietnieks. Par galveno un pirmo Jāņa Pētermaņa rakstura iezīmi var nosaukt optimismu. Jo rūpnīcā ievieš daudzās jaunas sistēmas pirmo reizi rajonā, un republikā pirmo reizi mūsu rūpnīcā apņēmusies strādāt pie elektroenerģijas kvalitātes analizatora. Patlaban tas ir jau tikpat kā ieviests, ja mums nebūtu šāda Jāņa, kas vienmēr ar abām rokām balso par visu jauno, censtos to pieņemt un ieviest, tad enerģijas izmantošana un ar to saistītie procesi būtu sen atpalikuši no mūsdienu prasībām un ražošanas. Jānis Pētermanis ir cilvēks, kurš uzklausa savu padoto radošās domas, un savu viedokli neuztēp. Jānis par visu ir lietas kursā, salīdzina dzīves pārvērtības valsti ar pārvērtībām mūsu uzņēmumā, Pavisam nesen Jānis tika ievēlēts par deputātu. Pagaidām vēl šim darbam rezultātu nav, jo pagājis salīdzinoši neliels laika posms, bet ir jau doti ierosinājumi par izmaiņām mikrorajonā, kur Jānis ir deputāts. Regulāri viņš ar savām idejām dalās darba kolektīvā. Jānis rūpnīcā strādājis dažādos amatos. Pašlaik ir atvaļinājuma, un mājās nodarbojas ar kompjūtera veidošanu — lai varētu visiem pierādīt tā nepieciešamību un pielietojamas iespējas. Pie tā viņš strādājis arī 24 diennakts stundas...

Arī Jānim Bezdelīgam 25 gadi rūpnīcā. Sākumā — 16. cehā, pēc tam, kad atdalīja 13. cehu, no pašiem pirmsākumiem strādā tur. Pašlaik ir automātiku brigāderis. Tehniski izglītojis, labs speciālists. No viņa cilvēckajām īpašībām visaugstāk vērtējama darba mīlestība. Bez liekas atgādāšanas un neuzspiežot citiem darā savu pienākumu.

Sie Jāņi ir daļa no rūpnīcas zelta fonda. Lai vēl tikpat ilgi gadi kopā ar kolektīvu, audzinot jaunus darba darītājus! Priecīgu Līgo dienu!

VALMIERAS KĪMUKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

TRESDIEN,
1988. gada 22. jūnijs

Nr. 23 (444)
Cena 1 kap.

**Jauka bija Jāņu diena,
Par visām dienām:
Līgo saule, līgo bite,
Līgo visa radībiņa.**

HRONIKA

Par pirmstermiņa individuālā piegādes uzdevuma izpildi savam kolektīvam aizvadītajā nedēļā varēja ziņot nepārtrauktās stikla šķiedras ražošanas ceha 4. maiņas operatore Eleonora Gorjaņina.

Interesantu rokdarbu izstādi varējām aplūkot kopmītnu telpās. To organizēja kopmītnu administrācija, un atsaucās astoņi cilvēki, kuri bija ar mieru izstādīt savu roku darinājumus. Gunāra Šķērsta pinumi, Anitas Smilgas adītie svīteri, Milijas Ennes tamborētās sedziņas, salvetes un aizkari, Olgas Adamovičs adījumi, Aldas un Sarmītes Eglīšu veidotie šuvumi, Laimoņa Ozoliņa kokgriezumi, Ivetas Grūbes un Aleksandra Sitikova veidotā stāvlampa bija skatāmi un aplūkojami ikvienam kopmītnu iedzīvotājam un cilvēkiem, kas tajās iegriezās. Bet, kā atzīmēja dzīvokļu ekspluatācijas iecirkņa priekšiece Olga Popjuka, diemžēl, kopmītnu iedzīvotāju interese par izstādītajiem darbiem bija visai niecīga.

**Tautas svētkus
ielīgosim «Saivā»**

Jāņu priekšvakarā aušanas cehs nodod kolektīva vērtējumam savu jauno kafējniecu. Vienlaikus tā ir arī mūsu velte rūpnīcas 25 gadu jubilejai.

Kā tad tapa mūsu kafējnieca? Sākumā bija ideja par psiholoģiskās atslodzes kabinetu. Taču, kad iepazīnāties ar to praktisko nozīmi, piemēram, Ogres trikotāžas kombinātā, konstatējām, ka tam ir vairāk parādes raksturs.

Nolēmām, ka mēs centīsimies darbā izbrīvīto atelpas brīdi apvienot ar praktisku vajadzību apmierināšanu — iespēju izdzert kafijas tasi vai kokeļa glāzi, apēst sviestmaizīti vai atspirdzināties ar saldējumu.

Šim nolīkam izmantojamās telpas ir gan blakus ceham, taču bija ļoti nemīlīgas, tāpēc nācās krietni palauzīt galvu par optimālo risinājumu.

Liels palīdzes jāsaka Tartu mēbeļu kombināta vadībai, kas ar mums dāsni dalījās savā pieredzē. Iguanijā šādas kafējniecas jau ir ļoti pierastas — gan tieši cehos, gan arī kantora darbiniekiem.

Izveidojām radošo grupu — domājām, apspriedām vairāku gan pašu, gan mākslinieku ieteiktus projektus, strīdējāmies, pierādījām, līdz palikām pie pašreizējā variantā, kura pamatautors ir mūsu Jānis Viitols. Un, lai cik dīvaini, — šis posms bija visgrūtākais.

Viegla, protams, nebija arī telpu sagatavošana apdarē. Ar šo «melno» darbu lieliski tika galā un savu tehnisko varēšanu apliecināja Kārlis Adats. Tas patiešām bija nepateicīgs darbs — pārprojektēt, lauzt, mūrēt, apmest, flīzēt un tomēr neko vēl neredzēt...

Tik lielam kolektīvam kā aušanas cehs ir ievērojama priekšrocība — tur var atrast visdažādāko amatu prātejus, īstus meistarus!

Sadāļījām darbus. Ļoti operatīvi un kvalitatīvi piekārtos griestus ierīkoja Laimonis Petrusēvičs kopā ar Andreju Zalānu un Leonu Mukānu.

(Nobeigums 2. lpp.)

No koncerteļojuma pa ASV un Kanādu atgriezušies TDA «Gauja» dejotāji. Viņu vidū — arī mūsu strādnieces (no kreisās) Solvita Drande un Viļa Toča.

Anitas Martinsones foto

Meklējam žēlsirdību!

Pie manis atnāca kāds cilvēks ar manuprāt, ļoti atbalstāmu ideju. Ar domu par žēlsirdību.

Aizpāņūšajā nedēļā «Liesmā» lasījām aicinājumu atsaukties, lai palīdzētu cītiem. Cik zinu, atsaucība jau ir, uz minētajiem telefonu numuriem zvana cilvēki un izsaka gatavību sniegt atbalstu tiem, kam tā pietrūkst.

Aiceros, sešus vai septiņus gadus atpakaļ, kad autobusi līdz rūpnīcai vēl nenāca un vajadzēja braukt līdz dzelzceļa stacijai, es kopā ar cilvēku plūsmu, kuri devas uz darbu, gauja rūpnīcas virzienā. Un redzu: man tālu priekšā iet sieviete, kura dienu iepriekš jau bija polikliniķā ar sūdzībām par veselību. Zinu, ka viņa nāk atkal pie manis uz noteikto tikšanos. Iet viņa ļoti lēni, ar piepūli, līdz beidzot pieķeras rokām un slīgst lejup. Līdz brīdim, kamēr es nokļūvu pie viņas, vājnieci garām pūda mūsu pašu rūpnīcas strādājošie, un neviens nepiegāja pie sievietes, nepaspiedza roku...

Ko es gribu ar to teikt? Tikai to, ka, neraugoties uz samērā spilgti pausto saustarpējo vienaldzību, vēsumu, jūtu deficītu, — es ceru, ticu un zinu, ka žēlsirdība un līdzjūtība vēl ir dzīvas. Vairbūt daudzus gadījumos tās ir paslēpušās, varbūt paslēpušās pat dziļi, bet tās ir.

Es aicinu arī jūs, mūsu uzņēmuma strādājošus, aicinu un lūdzu atsaukties. Lai noskaidrotu, cik mūsu vidū ir, kuri grib cītiem labu darīt. Un tad — pie konkrētas darīšanas. Zvaniet pa telefonu 35054.

TATJANA BLEDNAJA,
rūpnīcas poliklinikas galvenā ārste

